

04 2025

WEEKKRANT
22 JANUARI
JAARGANG 86
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

TURNHOUT

Afscheidsviering Priester Gille Cuyvers

Gille overleed op 84-jarige leeftijd na 60 jaar priester-zijn op vrijdagmorgen 27 december in het St-Elisabethziekenhuis van Turnhout. Hij bleef na zijn pensioen in de pastorie van Schorvoort wonen, waar hij een graag geziene pastoor was en bleef. Dat zag je aan de bomvolle kerk en merkte je aan de serene stilte tijdens zijn twee uur durende afscheidsviering, die Gille samen met koster en voorganger Ria Van den Broeck had opgesteld. De viering werd voorgegaan door twee van zijn beste vrienden, Peter Dierckx en Jan Braspenning, alsook door deken Emmanuel Tomfah.

Na de begroting achteraan in de kerk en de bespreking van de kist met doopwater werd de kist van Gille naar voor gedragen. Ondertussen klank het lied van Charles de Foucauld, gezongen door Kleine zuster Ria Maas.

Koster Ria Van den Broeck mocht de overledene aanwezig stellen.

Gille, geboren als Guillaume Cuyvers op 20 november 1940 in Wittgeer-Dessel, groeide op in een gezin van vijf kinderen. Zijn jeugd was doordrenkt met de invloed van de kerk en de parochiepriester, die een sterke indruk op hem maakte. Na zijn lagere school stuurde de pastoor hem naar het college van Mol, samen met zijn broer, die naar de Latijnse ging om priester te worden en Gille kwam in de moderne terecht omdat hij te levenslustig was. Hoewel hij in zijn laatste jaar op het college twijfelde over zijn toekomst, voelde hij altijd al een diepe religieuze roeping.

In het laatste collegejaar was hij de enige die niet wist welke richting uit te gaan. Om goed en helemaal beschikbaar te zijn voor anderen, was er slechts één weg. Na de paasvakantie vertelde hij aan een vriend: "Als men van mij verwacht dat ik priester word, dan doe ik het." Uiteindelijk besloot hij, geïnspireerd door zijn geloof en de aanmoediging van anderen, om het pad van het priesterschap te volgen. In 1969 ging hij dan naar het seminarie in Mechelen. Op 27 juni 1964 werd hij door

Gille met zijn foto als jonge priester

bisschop Daem in de kathedraal van Antwerpen tot priester gewijd. Zijn pastorale reis bracht hem door verschillende parochies, waar hij zijn talenten als priester, herker ten volle benutte. Via Zandhoven, Herenthout, Deume Rugeveld belandde hij uiteindelijk in Turnhout op Schorvoort. Hij bracht het tot Deken, en had op zeker ogenblik 4 parochies onder zich, de huidige Emmatisparochie, bestaande uit de Blijde Boodschap, Zevendoni, Schorvoort en het Goddelijk Kind.

Zelfs toen hij ziek werd in 1994, vocht hij om met aanpaste zorg en de hulp van anderen verder dienstbaar te kunnen zijn. Er werd voor het eerst de hulp ingeschakeld van

Leven. Samen met Peter Dierckx en Jan Braspenning kwamen ze tot een mooi geheel.

Gille had ook het vermogen om mensen samen te brengen, te inspireren en te begeleiden. Zijn luisterend oor, wijsheid en moed waren de nimmerken voor hem.

In zijn zeldzame momenten van rust genoot hij van vissen, de zee en een bezinning in de abdij. West-Vleteren was de abdij bij uitstek om samen met de paters de gebeden te mogen volgen. Gille heeft zijn leven doorgebracht omringd door mensen die hem graag zagen en om wie hij zelf veel gaf. Zuster Maria heeft jarenlang met toewijding voor hem gezorgd, en in de laatste jaren werd deze zorg

lieftevol getragen door Dave. Het ging weer helemaal de goede richting uit. Tot 24 november 2023, onverwacht werd hij opgenomen, er kwam antwoord op zijn "moe-zijn", een vorm van leukemie werd aangekondigd. Behandelingen werden opgestart. De behandelingen brachten hoopvolle momenten, maar ook moeilijke dagen waarin de ziekte zich sterker toonde. Toch bleef hij trouw aan zijn liefde voor zijn parochianen. Zelfs op 86 december, terwijl hij een chemotherapie onderging, was hij aanwezig op het herstontmoetingsfeest van Samana. Hij genoot intens van de sfeer, het samenzijn en de warmte van die dag. Kort daarna kwam plots het bericht dat Gille in het ziekenhuis was opgenomen. Gesterkt door de laatste sacramenten, en met zijn vens om in stilte en vrede te mogen heengaan, is hij op 27 december 2024 zachtjes ingeslopen.

Om de diepe dankbaarheid te tonen voor al het moois dat de parochianen samen met hem beleefd hebben, werd de paaskaars aangestoken. Gille was een licht voor velen. Daarna werd het houten kruisje met Gilles naam als teken van liefde op zijn kist geplaatst. Ook zijn stola, die hij waardig gedragen heeft, alsook de kelk en paten waarmee hij wekelijks eucharistie vierde, werden op de kist gedeeld. Tot slot werd het evangelieboek erbij geplaatst omdat hij wekelijks de Blijde Boodschap verkondigde.

Daarna volgde de eerste lezing 'Priester zijn' van Ward Bruyninx.

Leven als priester in deze tijd is proberen de droom te vervullen van de man van Nazareth welkloede rondgaan, houden van de mens over zijn gebreken heen, brood dat gebroken wordt, wijn geprest uit duizend druiven van dagelijks leven tot vreugde en bevrijding van velen;

is mee de tocht maken dag na dag met mensen die waken; is zinduiding zijn, houvast voor gelovigen, eerlijke gezel voor allen, een kleine profet van Gods grote liefde, en is ook gewoon naar mens zijn.

Het evangelie kwam uit Matteüs 25, 14-30 en handelde over de talenten.

Voorganger Peter Dierckx hield de homilie, die we als "preek van de week" op deze bladzijden publiceren.

Na de voorbeden voor Gille, voor zijn familie en voor alle aanwezigen, mochten de kerkangere overledene komen groeten en kregen ze het gedachtenisprentje.

Daarna volgde het gebed over de gaven, de prelatie en het eucharistisch gebed, gevolgd door het Onze Vader en het vredesgebed. Na het Lam Gods werden we uitgenodigd tot de communie.

Er volgden nog afscheidswoorden namens de Emmatisparochie, door Christophe Lebbe:

Ik heb het heel moedig gevonden van jou dat jij op 7 juli, bij je dankwoord n.a.v. de viering in deze kerk van jouw 60-jarig priesterjubiläum je spijt hebt geuit over het feit dat de eigenheid van de verschillende geloofsgemeenschappen binnen de Emmatisparochie misschien niet genoeg erkend was geweest.

Maar de eerlijkheid gebieft ook te zeggen dat jij sinds 30 jaar een voorvechter zijt geweest van de samenwerking tussen parochies en dat jij hierin een ware pioniersrol hebt gespeeld. Jij hebt zeker met die tegenstrijdigheden geworsteld: het gemeenschapsgevoel levendig houden, en het geloof levendig houden. Dit is een moeilijk samengaan dat we vandaag in onze Kerken overall vaststellen. Jij zijt die moeilijke en ondankbare weg gegaan.

Maar jij haalt hiervoor een heel duidelijke leidraad. Want in weerwil van de institutionele of organisatorische uitdagingen waarmee Kerken vandaag geconfronteerd worden, is jouw grand-boodschap altijd geweest én ik hoor het jou nog zeggen:

(vervolgd op pagina 2)

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlan 92, 2050 Antwerpen
03 200 08 30
dienst.parodiebieden@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Treviplusbvba
Meerkun 9, 9620 Zottogen
09 360 18 51 - fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK @leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moet nauwkeurig adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te wijgen.

KERK @leven is een uitgave van Studicentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Gockcharic
gsm0497281909
dirk.gockcharic@hivus.be
Dirk Mertens
dirk.mertens@denet.be
Rita Toelen
tel.0495 62 3920
rita.toelen@gmail.com
Jan Van Rompaey
gsm0497259598
jvanromp99@gmail.com

Medewerkers redactie
Rita Bannovera
(Sint-Pieter)
tel.0441 54 38
gsm049725 64 20
sintpieterturnhout@outlook.com

Wend Dillen
tel.0441 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leysen
tel.0441 22 47
lleysen@denet.be

Vieringen

WEEKEND VIERTINGEN

Zaterdag 25 januari

O.L.Vrouw Middelaars
17.00 u. Woord- en communie-dienst

Sint-Antoniuskerk (Ofterstraet)
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk
18.00 u. Gebedsdienst

Zondag 26 januari

Sint-Pieter
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijd voor Jacob Sak

Sint-Franciscus Schorvoort
10.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Middelaars
10.30 u. Podse eucharistieviering

Goddijck Kind Jezus
11.00 u. Gebedsdienst
17.00 u. Kosovaars Albanese eucharistieviering

Pietersterkerk
11.00 u. Gezongen woord- en communiedienst
Deze week herinneren wij ons de namen van Eddy Van Dooren (20 januari 1968), Stan Hendrickx (19 januari 1982), Antoine Dekkers (19 januari 1986), Josephina Eykens (20 januari 1987), Philip De Sutter (20

januari 1994), Maria Van Dijk (19 januari 1996), Koen De Wael (18 januari 1998), Emma Sas (18 januari 1999), Anna Van Herck (21 januari 2004)

WEEKVIERTINGEN

Dinsdag 28 januari

Sint-Pieter
09.00 u. Eucharistieviering

Goddijck Kind Jezus
18.30 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 29 januari

Sint-Pieter
09.00 u. Gelezen gefundeerd jaargetijd voor Constant Diels

Donderdag 30 januari

Sint-Pieter
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 31 januari

Sint-Pieter
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelaan H.Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanschijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 1 februari

Kapel Herentstraat
08.30 u. Eucharistieviering

Afscheidsviering Priester Gille Cuyvers

(vervolg van pagina 1)

de Kerk is niet zozeer een instelling, de Kerk is niet alleen de Paus of de bisschoppen of de priesters, de Kerk is het Godsvolk onderweg in het spoor van Jezus van Nazareth, getuigenis aflegend van de Levende God. Zonder de gelovigen is er ook geen Kerk. Wij zijn allemaal verantwoordelijk voor het lot van onze geloofsgemeenschap.

Wij zijn jou dankbaar dat gij ons op die verantwoordelijkheid gewezen hebt, Gille, ga bin nen in de vreugde van uw Heer.

Namens de kerkraad nam Dirk Mertens het woord:

Gille, in juli stond ik hier op dezelfde plaats om je namens de kerkraad te bedanken voor je 60 jaar priester zijn en om iedereen uit te nodigen voor een gezellige receptie. En vandaag sta ik hier opnieuw met dezelfde boodschap! Wij willen jou bedanken omdat jij je taak als priester ter harte nam, maar vooral omdat je een priester was tussen de mensen, een aanwezige priester, die de harten van de parochianen veroverde, die luisterde naar hen, die met hen aan de toeg stond, die alle verenigingen steunde, die bij de mensen ging drinken, eten, een kopje koffie ging drinken, ziekten bezocht en die dat alles tijdens zijn pensioen ook bleef doen, die zijn taak als priester bleef vervullen. Je bleef onze pastoor, je was het hart van onze parochie, onze rijksdóm, een pastoor die zich geborgen, geleid en behoord voelde door Gods warme aanwezigheid, een God die jou geen moment in de steek gelaten heeft, ook niet tijdens je ziekte, je bleef strijden, zelfs toen jij je einde voelde na-

den. God liet je zachtjes inslapen in het bijzijn van je diëbaren. Je hebt dus een goede reisbegeleider op weg naar je hemel, naar God. De parochie blijft verweerd achter, maar jij wilde steeds dat we onze rug rechten, dat we zouden doorzetten en dat zullen we doen, dat beloven we, met de hulp van de vele aanwezigen hier, die hun schouders gezet hebben onder de vele initiatieven die in de loop der jaren in de ganse Ennatisparochie ontstaan zijn.

Namens de kerkraad wil ik je nog bedanken voor je inzet en steun als lid van onze kerkraad, omdat we in je woning mochten vergaderen en je ons trakteerde met koffie en broodjes. We waren welkom en kregen indien nodig goede raad. Je vond het zelfs vanzelfsprekend dat de kerkraden, die veel tijd staken in het beheren van de gelden en geloven, jaarlijks getraakteerd werden. Je was ook iemand met een visie, met een duidelijke mening over de evolutie binnen de kerk en je zorgde ervoor dat niet alleen onze drie parochies fuseerden, maar ook de drie kerkraden, een unicum in de Pastoraal Eenheid. Je had nog één wens en daar willen we graag op ingaan. Daarom nodig ik nu iedereen hier aanwezig uit om op jouw vraag in de parochiezaal het glas te heffen op de mooie samenwerking tussen jou en je parochianen. Dankjewel Gille voor alles!

Dan vormden alle aanwezige pastores een kring rond Gille en stonden de aanwezigen recht uit eerbied en respect voor Gille. We dankten Gille omdat we hem in ons midden mochten hebben. Zijn lihaam werd gezegend om hem te danken voor wie hij onder ons was en door

de besprenking wisten we hem een nieuw leven toe in het hemelse Jeruzalem. Met wierook vertrouwen deden we Gille aan de Heer toe.

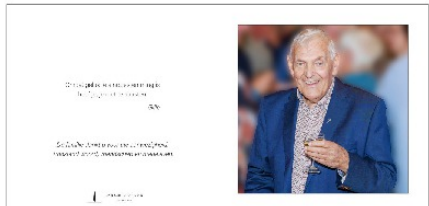
Het kruisje met zijn naam op kreeg een plek in de kerk zodat hij heel intens in ons hart aanwezig blijft. Met 'Ten paradijze' werd Gille uit de kerk gedragen.

Tijdens de viering werden door de aanwezigen liederen gezongen die

Gille zelf had uitgekozen, waaronder zijn lievedingslied 'Mens voor de mensen'.

Iedereen zakte af naar de parochiezaal waar een emotionele Rita Van den Broeck alle aanwezigen namens de familie bedankte en het glasgeheven werd op Gille!

Dirk Mertens

Rust in de heer

Guillaume Cuyvers, "Gille", geboren op 20 november 1940, en overleden in het AZ Turnhout campus St. Elisabeth op 27 december 2024.

De afscheidsplichtigheid vond plaats onder grote belangstelling op zaterdag 4 januari in de parochiekerk van St. Franciscus te Schorvoort. Gille was priester op rust, Eerder werkzaam in de parochie Zandhoven, Herenthout, Deume

en de Ennatisparochie Turnhout.

Samen met onze gebelén bleken wij aan de beproefde familie de christelijke deelneming aan onze Parochiegemeenschap.

In verbondenheid met Gille, en met de parochiegemeenschap viëren we samen eucharistische op zondag 3 februari 2025 om 10.30 uur in de kerk te Schorvoort.

Hortense Hermans, echtgenote van Walter Remysen, geboren te Turnhout op 12 oktober 1935, en overleden in het AZ Turnhout campus St. Elisabeth op 5 januari 2025, gestrekt door het H. Sacrament van de zieken.

De afscheidsplichtigheid vond plaats op vrijdag 10 januari in de parochiekerk St. Franciscus te Schorvoort

Samen met onze gebelén bleken wij aan Walter en de beproefde families de christelijke deelneming aan onze Parochiegemeenschap. In verbondenheid met Hortense, en met de parochiegemeenschap viëren we samen eucharistische op zondag 3 februari 2025 om 10.30 uur in de kerk te Schorvoort.

Homilie

Homilie bij de uitvaart van Gille Cuyvers,
zaterdag 4 april 2025
Evangelielezing:
Mattheus 25,44-50

Telkens ik deze parabel lees, komt bij mij spontaan een gevoel van medelijden naar boven met die derde dienaar. Waarom krijgt hij maar één talent, terwijl de anderen er twee en vijf krijgen? En waarom wordt hij zo streng behandeld? Wat heeft hij dan voor kwaad gedaan? Hij heeft het hem toevertrouwd geld toch niet verbruist of voor zichzelf gebruikt, hij heeft het toch helemaal teruggegeven! Waarom wordt dat ene talent dan nog afgenomen en gegeven aan hem die er al tien heeft? Waarom wordt hij uiteindelijk in de uiterste duisternis gepooid? Op het eerste zicht is dit alles inderdaad heel onredvaardig. We mogen echter zo'n parabel niet oppervlakkig lezen; we moeten trachten de dieperligende boodschap te ontdekken die de evangelist ons wil meegeven. Daarvoor is het voorerst belangrijk te weten in welke context Jezus dit verteld. In het Mattheusevangelie is deze parabel van de talenten de allerlaatste die Hij vertelt aan zijn

leerlingen. Want twee dagen later zullen de priesters en de leiders van het Joodse volk Hem gevangen nemen en aan het kruis hangen. Wanneer Jezus dus vertelt over een man die overhaast naar het buitenland vertrekt, heeft Hij het over zichzelf. Zo maken de leerlingen het mee, dat hun meester Jezus plotseling van hen wordt weggenomen. Maar deze heer, die zo plotseling vertrekt, laat zijn dienaren niet met lege handen achter. Hij stopt ze juist alles in handen wat hij bezit, zijn complete kapitaal, al zijn talenten. Aan de ene geeft hij vijf talenten, aan de andere twee, aan een derde één, ieder naar zijn bekwaamheid. Als we nu van didirerlijk bekijken wat de dienaren gaan doen met de talenten die hen zijn toevertrouwd, dan valt het op dat er een groot verschil is in het bedd dat zij hebben over hun meester, over Jezus, over God.

Voorerst wil ik even stilstaan bij de derde dienaar met het ene talent. Wanneer zijn meester na lange tijd terugkomt, zegt hij te weten dat zijn meester streng en hard is en dat hij daarom bang is voor hem. Hoewel de meester dit niet aanvaardt als excuus, is angst een gegeven dat zeker een rol kan spe-

len in het leven van mensen, zeker angst voor God. Zo heeft deze derde knecht uit angst zijn ene talent begraven. Hij is dus alleen maar bang, bang voor wat hem kan overkomen als hij risico neemt met het kapitaal en er iets van verspeelt. De twee andere dienaren daarentegen nemen wel risico's, durven hun talenten hebben en ander godsbedd dan die derde. Ze geloven in een God, die een verbond van liefde en trouw heeft gesloten met mensen, een God die van mensen houdt, een God die mensen altijd opnieuw uitnodigt en mogelijkheden geeft om het goede dat in hen aanwezig is aan bod te laten komen en mee te werken. Het is een houding en een reactie, niet van angst, maar van vertrouwen. In plaats van gebukt te gaan onder het bedd van een strafvende God, geloven ze in een bewijzende God die liefdevol uitnodigt en zegt: 'Voel je innerlijk vrij en maak iets van je leven, leef en groei als mens en gebruik je talenten ten volle'!

Dé vraag die vanuit een gelovig beluisteren van deze parabel naar ieder van ons toekomt is: welk bedd heb ik persoonlijk over God? Ben

ik als die derde dienaar die God ziet als een harde, veeisende zakenman, die een nauwkeurige boekhouding bijhoudt en met een boos oog naar ons kijkt en ons zal straffen als we iets verkeerd doen? Of leef ik vanuit een vertrouwen op God die ons onvoorwaardelijk lief heeft en ons uitnodigt te leven als vrije en vreugdevolle mensen, die inderdaad risico's durven en willen nemen in het leven?

Lieve mensen, God heeft aan ieder van ons bekwaamheden, talenten toevertrouwd. Hoeveel talenten je hebt gekregen, dat maakt niet uit. Belangrijk is dat je ze niet met gesloten handen alleen maar voor jezelf houdt als een eigendom, een bezit, dat je verworven hebt, maar dat je ze met open handen ontvangt als een kostbaar geschenk van God om ze te gebruiken ten dienste van de wereld om er een bewoonbare en leefbare plaats van te maken voor elk mensenkind. Dan kan iets van het komende koninkrijk van God zichtbaar worden. Ieder van ons zal dit mogen doen in de tijd die voor ons ligt op ons eigen plekje van deze wereld. Wanneer we hier vromen afscheid nemen van Gille, dan mogen we terecht zeggen dat hij 'met open handen' door het

leven is gegaan en zijn talenten, zijn goede mogelijkheden niet angstig of krampachtig voor zichzelf heeft gehouden, maar vrijmoedig, vertrouwd en liefdevol ten dienste heeft gesteld van vele mensen, onder andere als parochiepriester in Zandhoven, Herenthout, Durne en hier in Turnhout. Ik vermoed dat Jezus nu ook tot hem zal zeggen: 'Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over weinig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw Heer'!

Lieve mensen, vanuit deze gelovige overtuiging mogen we nu dit rijk gevuld leven van Gille toevertrouwen aan onze God, wiens mooiste naam 'Liefde', 'Lever' is. En we willen vooral danken. Gille was trouwens ook zelf een hedd dankbaar mens. Hoe dikwijls heeft hij wel niet gezegd: 'bedankt'. Na elk bezoek dat ik hem bracht waren zijn laatste woorden altijd: 'bedankt!' Ook wij willen hier vandaag uitdrukkelijk zeggen: 'Bedankt, lieve God, voor Gille... Bedankt, goede collega en vriend Gille, voor alles...'

Peter Dierckx

“Ja, ik geloof”. Week van gebed voor eenheid van de christenen

Vieringen voor de eenheid in al onze kerken op 25/26 januari

Zoals ieder jaar is de laatste week van januari, dit jaar van 19 tot 26 januari, de week van gebed voor de eenheid van de christenen. In onze Pastorale Eenheid willen we dit thema, in samenwerking met de Protestantse kerk, op een bijzondere manier gestalte geven in het weekend van 25 en 26 januari.

In alle weekendvieringen in onze kerken staat dat weekend de eenheid van alle christenen centraal. Het materiaal voor de week van gebed voor eenheid van christenen wordt ieder jaar vanuit een ander land voorbereid. Voor 2025 gebeurde dit aan de hand van Johannes 14,17-27 door de broeders en zusters van de kloostergemeenschap van Bose in Noord-Ita-

lië. Over de hele wereld, ook bij ons, werd dit materiaal vertaald en waar nodig geënt en aangepast.

Uitgangspunt is dit jaar dat 1700 jaar geleden het eerste christelijke oecumenische concilie werd gehouden in 325 na Christus in Nicea. 1700 jaar geleden hadden christenen veel vragen en waren ze vaak in de war over hun geloof. De belangrijkste vraag was: wie is Christus eigenlijk en hoe kunnen we uitleggen wie Hij is? Het Concilie van Nicea (nu Iznik in Turkije), dat plaatsvond van 20 mei tot 25 juli 325, was een belangrijke bijeenkomst van christelijke leiders. Deze vergadering werd georganiseerd door kei-

zer Constantijn de Grote, die er vooral wilde voor zorgen dat alle christenen hetzelfde geloofden.

Een van de belangrijkste resultaten was het opstellen van de geloofsbelijdenis van Nicea, waarin centraal staat wie Christus is en hoe Hij met God de Vader en de Heilige Geest verbonden is.

Deze geloofsbelijdenis wordt nog steeds regelmatig gelezen en is een belangrijke uitdrukking van ons geloof. In de gebedsweek voor de eenheid worden we als christenen uit verschillende tradities en culturen ons gemeenschappelijke geloof. We spreken daarbij deze oude woorden uit en laten daarmee zien hoe we ded uitmaken van een lange tra-

ditie.

Om deze verbondenheid uit te drukken, luisteren we dit

weekend in al onze kerken naar dezelfde lezingen en bid-den we dezelfde gebeden.

Bezinning

19 januari 2025
 2de zondag doorheen het jaar c
 Johannes 2, 1-11
 De bruiloft van Kana

Kana is vandaag elk moment en elke plek waar mensen echt proberen om hun samenleven uit te bouwen

tot een feest.

Kana is een droom dat samenleven tussen mensen goed kan zijn: oase van geborgenheid, toekomst voor kleine mensen, hoop voor de minsten, vrede, recht en veiligheid.

Kana is een uitnodiging om er bij te

zijn waar het leven feestelijk wordt, om elk met eigen mogelijkheden en talenten mee te bouwen aan het leven voor allen.

Kana is er ook voor jou.

Kana is vandaag dezelfde weekdijheid alstoan: dat dewijn op is.

Wat feest had kunnen zijn, verwatert.

Je hoeft niet zo ver om je heen te kijken: van de droem komt niet zoverd in huis.

Wat overblijft, is leven elkevoor-zich, de groten ten koste van de kleinen, de machtigen ten koste van de zwakken.

Carlos Desoet

Agenda

maandag 27 januari 13.00 uur:
 fietsclub 1 OKRA Sint - Pieter
 maandag 27 januari 14.00 uur:
 wandelen FERM

dinsdag 28 januari 10.00 uur:
 turnclub OKRA Sint - Pieter
 dinsdag 28 januari 13.00 uur:
 hobbyclub OKRA Sint - Pieter
 dinsdag 28 januari 13.00 uur:
 schildersclub OKRA Sint - Pieter
 dinsdag 28 januari 13.00 uur:
 bijlart OKRA Heilig Hart
 dinsdag 28 januari 13.30 uur:
 petanque OKRA Heilig Hart
 dinsdag 28 januari 19.00 uur:
 repetitie Sint - Pieterszangkoor

woensdag 29 januari 19.30 uur:
 lijndansen OKRA Heilig Hart
 woensdag 29 januari 13.00 uur:
 regio competitie bijlart
 OKRA Heilig Hart

woensdag 29 januari 14.00 uur:
 ziddansen OKRA Heilig Hart

donderdag 30 januari 19.30 uur:
 lijndansen OKRA Sint - Pieter
 donderdag 30 januari 10.00 uur:
 bowling OKRA Sint - Pieter
 donderdag 30 januari 13.00 uur:
 fietsclub 1 OKRA Sint - Pieter
 donderdag 30 januari 13.00 uur:
 bijlart OKRA Heilig Hart
 donderdag 30 januari 13.30 uur:
 wandelclub OKRA Sint - Pieter
 donderdag 30 januari 14.00 uur:
 petanque Femina Heilig Hart

vrijdag 31 januari 13.00 uur:
 kaarten en spellen
 OKRA Heilig Hart
 vrijdag 31 januari 13.30 uur:
 petanque OKRA Heilig Hart
 vrijdag 31 januari 14.00 uur:
 petanque OKRA Sint - Pieter

VRAAG VANUIT OUD-TURNHOUT

Oproep Valentijnsviering

VAN HARTE WELKOM OP ONZE

Valentijnsviering
KOPPELS GEZOCHT!

16 FEBRUARI 2025

KERK
ZWANEFVEN 10.30 U

FEESTELIJKE GEZINSVIERING
MET RECEPTIE ACHTERAF

WIJ ZIJN OP ZOEK NAAR KOPPELS DIE EEN ROND AANTAL
JAREN GETROUWD ZIJN (5, 10, 25, 45, 60, ...)

BEN/MIJN J. ZON KOPPEL?
MELD JE BIJ: KRISTIEN AUBROECK & THOMAS MOREBE

Half februari is er in Oud-Turnhout de Valentijnsviering.

Dit initiatief trekken ze graag open naar iedereen uit de pastorale eenheid.

Deze viering is een feestelijke en muzikale gezinsviering waarin alle koppels die een bijzonder aantal jaren (5, 10, 15, ...70 jaar) getrouwd zijn, in de spreekwoordelijke bloemetjes worden gezet.

Na de viering is er voor de koppels en hun familie een receptie voorzien in de kerk.

De viering gaat door op **zondag 16 februari om 10.30 uur in de kerk van Zwaneven te Oud - Turnhout.**

Ben je of ken je een koppel dat in aanmerking komt en graag meedoet, mail dan voor 6 februari naar Kristien Aubroeck via kristien.aubroeck@thomasmore.be

Valentijnsviering 2024

Gelukkig is de mens die zich verdiept in wijsheid, die naar inzicht streeft, de wegen van de wijsheid overdenkt, haar geheimen tracht te doorgronden.

- Sirach 14,20-21

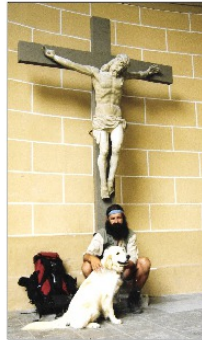
Op bedevaart met Guus, deel 25
Marinus & Guus, zij bezinnen in terugblik en vooruitzicht.

Mijnreënd denk ik terug over onze gemaakte kilometers en ga een rustdagje stilstaan bij opgedane ervaringen in afstanden, dagen en nachten. In de voorbereiding voor deze tocht vroeg ik mij nog af, hoe blijf ik in de juiste richting stappen en hoe kom ik steeds aan onderdak voor Guus en mij? Het antwoord is kort: **Zoekt en Gij zult steeds vinden!**

Inmiddels weet ik dat in ieder dorp een slaapplek op ons wacht; en die te vinden hebben we een extra zintuig gekregen. Overdag gezond bewegen in de wijheid van Moeder natuur en 's nachts rusten in het spirituele vertrouwen van het goede in de mensheid. De Sint-Jacobshedop op mijn rugzak geeft fiducia en in noodgevallen bracht mijn geloofsbrieff uitkomst. Met ons tentje waren we welkom op campings, bij bewoners in de tuin of we gingen illegaal. We vonden de weg naar de pastorie, alwaar pastoor of koster telefoneerde naar leden van het kerkkoor en gelovigen in zijn parochie. Dat bracht ons dan bij een landbouwer of wijnboer op den boerenbuiten. Een cafébaas deed voor ons beroep op zijn klanten die onderdak regelden in het dorps huis, een stal of afdak.

Ons nederig verlangen is...

Dagdijks iets in onze maag, iets te drinken en een droge slaapplek! Dat lukt niet altijd, we leerden om in de vooravond van onderkomen voorzien te zijn. Toen we eens in het donkere met onze verregende lange haren meermalen werden heengezonden, ging dat niet meer lukken. We liepen lijdzaam verder door niet aflatende regen de nacht in, tot we konden schuilen in een bushokje waar we die nacht ook in doorbrachten. Guus onder het bankje en ik erop met rugzak als hoofdkussen

Pelgrimeren brengt inkeer, we leerden van intuïtie en levenslot, geld uitgegeven kwam er soms in geen weken van. Zo vulde ik onze watervoorraad aan een waterkraantje dat op begraafplaatsen te vinden is. Om mijn kleding te wassen ging ik vaak gewoon in een beek en op het gras drogen in de zon. Een rol dosepapier hoort bij de vaste inventaris in mijn rugzak, die kun je zomaar plotseling ergens nodig hebben. Guus begreep dat en hield de wacht bij mijn rugzak als ik de bossen inliep.

Pascale

Zo werden we bij info in het gemeentehuis van het prachtige oude stadje Figiac door een vriendelijke dame doorverwezen naar de burgemeester. Hij toonde veel interesse in onze tocht en stelde vragen over hoe dat ging met Guus. Na koffie met een stuk chocolade haalde hij zijn portemonnee voor den dag

en trok er enkele bijetten Franse Francs uit die hij mij met royale hand aanbood. Mijn antwoord was: ik ben een pelgrim en geen bedelaar. Deze gift noemt een 'Pascale' legde hij mij uit, het is een oude gewoonte om echte pelgrims te voorzien van de mogelijkheid de avond en de nacht in hun stad door te brengen. Hij gebood het mij aan te nemen, wat ik dan ook dankbaar deed. Met een goed gevoel verliet en we het gemeentehuis.

Rechtstreeks uit mijn dagboek

Door het natuurlijke dag- en nachtritmte ontwaakten mijn zintuigen, mijn ogen werden weer jong, eten smaakt beter en het bos ruikt frisser. Terwijl Guus rust en geniet van de elementen, geraak ik in sferen verankerd en krijg steeds weer inspiratie om belevenissen verder in mijn dagboek te blijven tekenen en beschrijven. Voor de momenten als mijn voeten pijn doen, mijn rugzak te zwaar wordt of bij emotionele pijn, zijn mijn motieven en intenties mijn belangrijkste reisbenodigdheden.

Op reis zijn en leven met het vertrouwen dat echte communicatie begint waar woorden ophouden. Marinus, altijd met Guus Pelgrims voor het leven. Zij groeten U.

De foto's zijn gemaakt door pelgrims onderweg.

DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR
Zondagsgebed

God,

Jij bent niet verder dan drie diepe zuchten van mevandaan. Maar vandaag blijf ik de harde tante. Rug recht, hoofd omhoog, de wereld trotserend. Drie diepe zuchten ben Je slechts van mij vandaan. Maar vandaag heb ik geen zin om te volden wat ik voed. Ik wil niet het verdriet, de ontgoocheling en de machteloosheid voden.

Drie diepe zuchten ben Je slechts van mij vandaan. Maar verveling en verdooving maken me gemakzuchtig. Ik verlang niets meer van dit leven, geef mij maar oppervlakkigheid. Tot ik - op een onbewaakt moment - een diepe zucht slaak:

'O God, wat moet ik nu?' Hierop heb Jij gewacht. Je komt toegenad en roept me toe: 'Hier ben ik.' Jij kijkt me aan

en samen slaken we nog een diepe zucht.

Anja T'Kindt